

Щърба баба лъшка, прѣз поле се мѣтна, низ урва
се друска, сурови говна хруска, сухи не остана, зѣби си
настая (Соф.).

Щъркове клокат, а той сѣка черква чука.

Щърково гнѣздо, сами си го осират (Кюстенд.).

Щъркокрак кат' комар'.

Щърча чонка не е пача чонка.

Щял да бѫде нѣщо на тюлюмбен.

Щж вървѫ додѣ очи видѫйт и крана носѫйт.

Щж го трикъ с' хума.

Щж задѣнж каче за него.

Щж ти ударѫ да си береш гости.

(Всичко щ = 401)

І.

Ѣде, баба, и пие, и за дѣда мисли.

Ѣде, баба, и пие, сърдце не ѹ лови.

Ѣде го, като печен хлѣб.

Ѣде като бивол. — Много.

Ѣде като влък. — Бързо.

Ѣде като върколак.

Ѣде като хоти. — Малко.

Ѣде като мечка. — Нечисто.

Ѣде като мечка, а работи с' клечка.

Ѣде като попов-син.

Ѣде му гърбът прѣст. — Звалих го.

Ѣде си майната.

Ѣде торлашки.

Ѣдем като здрави, работим като мрави.

Ѣдене, пиене колкото му душа сака.

Ѣджт са като риби.

Ѣж, бабо, дрѣнки.

Ѣж, бабо да растеш, да си яна да вършеш.

Ѣж, бабо, та рести тѣнка и висока.

Ѣж зеле из твойта градина.

Ѣж и пий с' приятел-я, ама пазарлжк не прави.

Ѣж Пено сирене, че си овчар-о сакала.